

Каймакчаланската кървава епопея

Пурпурнитъ зари, които багрѣха съ огнени блѣсъци безкрайнитъ простори на Каймакчаланъ на 17 августъ завариха дружинитъ на 11. полкъ да се спущатъ по южнитъ поли на голѣмата планина съ устремени къмъ неприятеля погледи.

Въ 1 ч. сл. полунощъ се получи заповѣдъ, споредъ която полкътъ на разсъмване трѣбваше да атакува височинитъ „Джемаатъ-ери“ и „Митиризь-тепе“.

Дадената цель бѣше разпредѣлена между дружинитъ така:

А. Дѣсенъ участъкъ—капитанъ Кутевъ съ 2-а дружина и 4 картечници, да се установи до 4 ч. пр. пл. въ долината на р. Бродъ и впоследствие да атакува и овладѣе сжцата.

Б. Лѣвъ участъкъ—подполковникъ Шивачевъ съ 1-ва дружина, 16-та рота, 2 картечници и два пионерни взвода да заеме седлистата височина.

В. Полкова поддръжка — подполковникъ Чолаковъ съ 3-та дружина и 2 роти отъ 4-та.

Г. $\frac{1}{2}$ и $\frac{3}{8}$ пл. батареи да заематъ позиция южно отъ в. Борисъ и обстрелватъ „Седлистата височина“, „Папалаза“ и „Джемаатъ-ери“

Мѣстността отъ бившата сръбско-грѣцка граница до позицията на противника представлява съвършенъ типъ на високъ планински гребенъ съ всичкитъ свои трудности и препятствия, безъ, обаче, да дава никакви бойни удобства. Обрасли само съ папратъ и нѣжни алпийски треви, лишени не само отъ гора, но и отъ каквито и да било храсти, пресѣчени отъ шеметно спускащи се сипеи и уврази, покрити съ плъзгави и отвесни скали и мочурища, лишени отъ всѣкакви пжтеки, тѣзи височини представляваха за нашитъ герои едно нещастно дяволско съчетание на най-невѣроятни мжчноти.

Срещуположниятъ, заетъ отъ противника, масивъ почва отъ каменистото корито на р. Бродъ и се издига нагоре, почти отвесно, обрасълъ цѣлъ съ буйна гора, която тукъ-таме бѣше изсѣчена. По политъ на този масивъ се намираха преднитъ позиции на неприятеля въ две-три линии, а недалечъ отъ билото — главната позиция.

Споредъ сведения, участъкътъ на противника се заемаше отъ една сръбска дивизия, отдѣлни роти отъ която заемаха преднитъ окопи, охранявани отъ стражеви постове. Точното количество на неприятелската артилерия не бѣше известно.

Въ ноцната тъмнина, несмущавани отъ никого, съ за-таенъ дѣхъ и трепетъ въ сърдцата, ротитъ преминаха нанадолещето и стигнаха до рѣката. Противникътъ едвамъ сутринята разбра нашето приготвление и въ 8 часа даде първия си изстрелъ срещу 2-ра дружина. Изненадата му бѣше видима; неговата стрелба бѣше рѣдка и неспокойна.